

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΚΟΝΤΑΚΙΟ (προοίμιο)

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια, ως λυτρωθείσα των δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Α' ΣΤΑΣΗ

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τη Θεοτόκε το χαίρε. (3) και συν τη ασωμάτω φωνή, σωματούμενον σε θεωρών Κύριε, εξίστατο και ίστατο, κραυγάζων προς Αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ης η χαρά εκλάμπει. Χαίρε, δι' ης η αρά εκλείπει.

Χαίρε, του πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις.

Χαίρε των δακρύων της Εύας η λύτρωσις. Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς.

Χαίρε, βάθος δυσθεώρητον και Αγγέλων οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα. Χαίρε ότι βαστάζεις τον βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφανίων τον ήλιον. Χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ης νεουργείται η κτίσις. Χαίρε, δι' ης βρεφουργείται ο Κτίστης.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τω Γαβριήλ θαρσαλέως. Το παράδοξον σου της φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τη ψυχή φαίνεται. Ασπόρου γαρ συλλήψεως, την κύησιν πως λέγεις κράζων.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε προς τον λειτουργούντα. Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πως εστί τεχθήναι δυνατόν; λέξον μοι. προς ην εκείνος έφησεν εν φόβω, πλην κραυγάζων ούτω.

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις. Χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.

Χαίρε, των θαυμάτων Χριστού το προοίμιον. Χαίρε, των δογμάτων αυτού το καφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε δι' ης κατέβη ο Θεός. Χαίρε, γέφυρα μετάγουσα τους εκ γης προς ουρανό.

Χαίρε, το των Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα. Χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα.

Χαίρε, το φως αρρήτως γεννήσασα. Χαίρε, το πως μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν. Χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας. Δύναμις του Υψίστου, επεσκίασε τότε, προς σύλληψιν τη απειρογάμω. Και την εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοις θέλουσι θερίζειν σωτηρία, εν τω ψάλλειν ούτως.

Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος την μήτραν, ανάδραμε προς την Ελισάβετ, το δε βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τον ταύτης ασπασμόν, έχαιρε και άλμασιν, εβόα προς την Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα. Χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον. Χαίρε φυτουργόν της ζωής ημών φύουσα.

Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν οικτιρμών. Χαίρε, τράπεζα βαστάνουσα ευθηνίαν ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώνα της τρυφής αναθάλλεις. Χαίρε, ότι λιμένα των ψυχών ετοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα. Χαίρε, παντός του κόσμου εξίλασμα.

Χαίρε, Θεού προς θνητούς ευδοκία. Χαίρε, θνητών προς Θεόν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, προς την άγαμόν σε θεωρών, και κλειψίγαμον υπονοών άμεμπτε. Μαθών δε σου την σύλληψιν εκ Πνεύματος Αγίου έφη.

Β' ΣΤΑΣΗ

Έκουσαν οι ποιμένες των Αγγέλων υμνούντων, την ένσαρκον Χριστού παρουσίαν. Και δραμόντες ως προς ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως αμνόν άμωμον, εν τη γαστρί Μαρίας βοσκηθέντα, ην υμνούντες είπον.

Χαίρε, Αμνού και Ποιμένος μήτηρ. Χαίρε, αυλή λογικών προβάτων.

Χαίρε, αοράτων εχθρών αμυντήριον. Χαίρε, παραδείσου θυρών ανοικτήριον.

Χαίρε, ότι τα ουράνια συναγάλλεται τη γη. Χαίρε, ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.

Χαίρε, των Αποστόλων το ασίγητον στόμα. Χαίρε, των Αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερρόν της πίστεως έρεισμα. Χαίρε, λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ης εγυμνώθη ο άδης. Χαίρε, δι' ης ενεδύθημεν δόξαν.

Θεοδρόμον αστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη. Και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι' αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα. Και φθάσαντες τον άφθαστον, εχάρησαν αυτώ βοώντες. Αλληλούια.

Ίδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους. Και δεσπότην νοούντες αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι, και βοήσαι τη ευλογημένη.

Χαίρε, αστέρος αδύτου μήτηρ. Χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.

Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα. Χαίρε, της Τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβάλουσα της αρχής. Χαίρε, Κύριον φιλόανθρωπον επιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας. Χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.

Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα. Χαίρε, φλογός παθών απαλλάττουσα.

Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης. Χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν, και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδη ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν Αλληλούια.

Λάμπφας εν τη Αιγύπτω, φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος. Τα γαρ είδωλα ταύτης Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες, εβόων προς την Θεοτόκον.

*Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων. Χαίρε, κατάπτωσις των δαιμόνων
Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα. Χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.*

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοητόν. Χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.

Χαίρε, πύρινε σύλτε οδηγών τους εν σκότει. Χαίρε, σκέπη του κόσμου πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, η γη της επαγγελίας. Χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.

Μέλλοντος Συμείωνος, του παρόντος αιώνος, μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθη ως βρέφος αυτώ, ἀλλ' ἐγνώσθη τούτω και Θεός τέλειος. Διόπερ ἐξεπλάγη σου την ἀρρητον σοφίαν κρᾶζων Ἀλληλούια.

Γ' ΣΤΑΣΗ

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ο Κτίστης, ἡμίν τοις ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας ταύτην ὡσπερ ἡν ἀφθορον, ἵνα το θαύμα βλέπομεν, ὑμνήσωμεν αὐτήν βοῶντες

Χαίρε, το ἀνθος της ἀφθαρσίας χαίρε, το στέφος της ἐγκρατείας.

Χαίρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα. χαίρε, των Ἀγγέλων τον βίον ἐμφαίνουσα.

Χαίρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὐ τρέφονται πιστοί χαίρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ, οὐ σκέπτονται πολλοί.

Χαίρε, κυοφορούσα ὁδηγόν πλανωμένοις χαίρε, ἀπογεννώσα λυτρωτήν ἀιχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις χαίρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή των γυμνῶν παρρησίας χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικῶσα. Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν του κόσμου, τον νουν εἰς οὐρανόν μεταθέντες' δια τούτο γαρ ο ὑψηλός Θεός, ἐπί γης ἐφάνη ταπεινός ἀνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι προς το ὕψος, τους αὐτώ βοῶντας Ἀλληλούια

Ὅλον ἡν ἐν τοις κάτω, και των ἀνω οὐδόλως, ἀπὴν ο ἀπερίγραπτος Λόγος συγκατάβασις γαρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δε τοπική γέγονε, και τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταύτα

Χαίρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα χαίρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, των ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα χαίρε των πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, ὄχημα πανάγιον του ἐπί των Χερουβεὶμ χαίρε, οἶκημα πανάριστον του ἐπί των Σεραφεὶμ.

Χαίρε, ἡ τανατία εἰς ταυτό ἀγαγούσα χαίρε, δι' ἡ παρθενίαν και λοχείαν ζευγνούσα.

Χαίρε, δι ἡς ἐλύθη παράβασις. Χαίρε, δι ἡν ἠνοιχθη παράδεισος.

Χαίρε, ἡ κλείς της Χριστοῦ βασιλείας χαίρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων. Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

*Πάσα φύσιν Αγγέλων, κατεπλάγη το μέγα, της σης ενανθρωπήσεως έργον' τον απρόσιτον
γάρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον, ημίν μεν συνδιάγοντα, ακούοντα δε παρά
πάντων ούτως Αλληλούια.*

*Ρήτορας πολυφθόγγους, ως ιχθύας αφώνους, ορώμεν επί σοι Θεοτόκε απορούσι γαρ λέγειν
το πως, και παρθένος μένεις και τεκείν ίσχυσας ημείς δε το μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώως
βώμεν*

Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.

Χαίρε, φιλοσόφους ασόφους δεικνύουσα χαίρε τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.

Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.

Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.

*Χαίρε, ολκάς των θελότων σωθήναι χαίρε, λιμήν των του βίου πλωτήρων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.*

*Σώσαι θέλων τον κόσμον, ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε και
ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι' ημάς εφάνη καθ' ημάς άνθρωπος ομοίω γαρ το όμοιον
καλέσας, ως Θεός ακούει Αλληλούια.*

Δ' Στάση

*Τείχος ει των παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, και πάντων των εις σε προστρεχόντων. Ο γαρ
του ουρανού και της γης, κατεσκεύασέ σε ποιητής Άχραντε, οικήσας εν τη μήτρα σου, και
πάντας σοι προσφωνείν διδάξας.*

Χαίρε, η στήλη της παρθενίας. Χαίρε, η πύλη της σωτηρίας.

Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως. Χαίρε, χορηγέ θεϊκής αγαθότητας.

*Χαίρε, συ γαρ ανεγέννησας τους συλληφθέντας αισχρώς. Χαίρε, συ γαρ ενουθέτησας τους
συληθέντας τον νουν.*

Χαίρε, η τον φθορέα των φρενών καταργούσα. Χαίρε, η τον σπορέα της αγνοίας τεκούσα.

Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως. Χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα.

Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων. Χαίρε ψυχών νυμφοστόλε αγίων. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ύμνος άπας ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τω πλήθει των πολλών οικτοιρμών σου, ισαρίθμους γαρ τη ψάμμω ωδάς, αν προσφέρωμέν σοι Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκας ημίν, τοις σοι βοώσιν. Αλληλούια.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοις εν σκότει φανείσαν, ορώμεν την αγίαν Παρθένον. Το γαρ άύλον άπτουσα φώς, οδηγεί προς γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τον νουν φωτίζουσα, κραυγή δε τιμωμένη ταύτα.

Χαίρε, ακτίς νοητού ηλίου. Χαίρε, βολίς του αδύτου φέγγους.

Χαίρε, αστραπή τας ψυχάς καταλάμπουσα. Χαίρε, ως βροντή τους εχθρούς καταπλήττουσα.

Χαίρε, ότι τον πολύφωτον αναβλύζεις φωτισμόν. Χαίρε, ότι τον πολύρρυτον αναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, της κολυμβήθρας ζωγραφούσα τον τύπον. Χαίρε, της αμαρτίας αναιρούσα τον ρύπον.

Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν. Χαίρε, κρατήρ κιρνών αγαλλίασιν.

Χαίρε, οσμή της Χριστού ευωδίας. Χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων, χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δί' εαυτού, προς τους αποδήμους της αυτού χάριτος. Και σχίσας το χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως. Αλληλούια.

Ψάλλοντες σου τον τόκον, ανυμνούμεν σε πάντες, ως έμψυχον ναόν Θεοτόκε. εν τη ση γαρ οικήσας γαστρί, ο συνεχών πάντα τη χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνή του Θεού και Λόγου. Χαίρε, αγία αγίων μείζων.

Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τω Πνεύματι. Χαίρε, θησαυρέ της ζωής αδαπάνητε.

Χαίρε, τίμιον διάδημα βασιλέων ευσεβών. Χαίρε, καύχημε σεβάσμιον ιερέων ευλαβών.

Χαίρε, της Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος. Χαίρε, της βασιλείας το απόρθητον τείχος.

Χαίρε, δι' ής εγείρονται τρόπαια. Χαίρε, δι' ής εχθροί καταπίπτουσι.
Χαίρε, χρωτός του εμού θεραπεία. Χαίρε, ψυχής της εμής σωτηρία. Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, η τεκούσα των πάντων αγίων αγιώτατον Λόγον (εκ γ') δεξαμένη την νυν προσφορών, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας. Και της μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τους συμβοώντας. Αλληλούια.